

15

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL CLUJ
SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. 3385/112/2006

DECIZIA CIVILĂ NR. 934/2007

Ședința publică din 4 mai 2007

Instanța constituită din :

Președinte : MONICA NICULESCU - judecător

Judecători : SERGIU LEON RUS

RODICA FILIP

Grefier : KERTESZ EMESE

S-au luat în examinare recursurile declarate de pârâta **DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ CLUJ** în reprezentarea **AUTORITAȚII NAȚIONALE A VĂMILOR BUCUREȘTI** și de pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI BISTRIȚA NĂSĂUD** împotriva sentinței civile nr. 6 din 18.01.2007, pronunțată în dosarul nr. 3385/112/2006 al Tribunalului Bistrița Năsăud, în contradictoriu cu reclamanta-intimată **SC [redacted] SRL [redacted]**, cu obiect anularea deciziei nr. 77 din 29.08.2006, pe calea contenciosului administrativ și fiscal.

La apelul nominal, făcut în ședința publică, părțile sunt lipsă și la a doua strigare a cauzei.

Procedura de citare este îndeplinită.

Recursurile sunt scutite de plata taxei judiciare și a timbrului judiciar, conform art. 197 din Codul de procedură fiscală, coroborat cu art. 17 din Legea nr. 146/1997, cu modificările și completările ulterioare și respectiv art. 1 din O.G. nr. 32/1995, modificată și completată prin Legea nr. 123/1997.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței că dosarul se află la primul termen de judecată, pentru care procedura de citare cu părțile este legal îndeplinită, acestea sunt lipsă și la a doua strigare, recursurile au fost motivate și înregistrate în termen, ele sunt scutite de plata taxei judiciare și a timbrului judiciar, iar recurenții au cerut judecarea lor și în absență, în condițiile art. 242, alin. 2 Cod procedură civilă (filele 2 și 6 din dosar).

Curtea de apel, după deliberare, în lipsa vreunei cereri prealabile a părților, apreciază că la dosar există suficiente probe, cauza se află în stare de judecată, în temeiul art. 150 Cod procedură civilă declară închise dezbaterile și rămâne în pronunțare.

CURTEA :

Prin sentința civilă nr. 6 din 18 ianuarie 2007 a Tribunalului Bistrița Năsăud, s-a admis în parte acțiunea în contencios administrativ și fiscal formulată de reclamanta S.C. [redacted] SRL în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud, Direcția Regională Vamală Cluj și în consecință s-a anulat în parte Decizia nr. 77/29 august 2006 în sensul menținerii actului

constatator nr.510/15 iunie 2006, pentru suma de [redacted] lei și s-au anulat procesele verbale nr. 40 și 41 din 15 iunie 2006 încheiate de Biroul Vamal Bistrița ca nelegale.

Pentru a pronunța această hotărâre, prima instanță a reținut că reclamanta a formulat plângere împotriva deciziei nr.77/29 august 2006 emisă de AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ - DGFP BN, solicitând admiterea plângerii, desființarea acestei decizii, iar pe fond admiterea contestației formulate împotriva actului constatator nr.510/15 mai 2006, și a proceselor verbale nr.40 și 41 din 15 iunie 2006 încheiate de Biroul Vamal Bistrița.

În motivarea plângerii s-a arătat că prin actul constatator 510/15 iunie 2006 încheiate de reprezentanții Biroului Vamal Bistrița, ca urmare a verificărilor efectuate "a posteriori" certificatului vamal Euro I nr. [redacted] s-a constatat că autovehiculul acoperit de acesta nu poate beneficia de regim tarifar preferențial.

S-a arătat că în termen legal a atacat actul constatator și procesele verbale nr.40 și 41 la DGFP BN, contestație care i-a fost respinsă prin Decizia nr.77/29 august 2006 și pe care înțelege să o atace în contencios la tribunal în termen de 6 luni de la comunicare. A achiziționat la 12 august 2005 de la numita [redacted] autoturismul [redacted] cu serie de șasiu [redacted] fabricat în Germania. Vânzătoarea nu s-a ocupat personal de întocmirea formalităților de vânzare ci a împuternicit pe numitul [redacted] în acest sens, persoană care s-a prezentat la Autoritatea Vamală din Regensburg unde a întocmit și i s-a eliberat certificatul de origine Euro 1 nr. [redacted] din care rezultă cu certitudine că autovehiculul marca [redacted] a fost fabricat în Germania, fapt menționat și în actul denumit [redacted].

Prin Legea nr.151/2002 s-a ratificat protocolul din 25 ianuarie 2001, prin care s-au stabilit regulile de origine pentru stabilirea și aplicarea preferințelor tarifare iar conform disp.art.16 din acest protocol, dovada originii produselor din comunitate se face prin prezentarea unui certificat de circulație a mărfurilor Euro 1 fie a unei declarații scrise pe factură. S-a apreciat că a fost prezentat certificatul nr.Euro IA nr. [redacted] din 13 august 2005 și din care rezultă că autoturismul a fost importat de societate fiind fabricată în Germania - țară comunitară, astfel că s-a apreciat că beneficiază de prevederile acordului. Nu se contestă faptul că autoritatea vamală poate efectua verificări ulterioare respectiv "a posteriori". În acest context organele vamale au returnat certificatul de origine precizat autorităților germane pentru efectuarea controlului ulterior iar acesta trebuiau să indice cu claritate dacă documentele sunt autentice și dacă produsele în cauză sunt origine din Germania.

Autoritățile germane făcând verificările de rigoare au comunicat autorităților române scrisoarea anexată adresei nr. 27958/2 iunie 2006, prin care se concluzionează ca urmare a verificărilor ulterioare a certificatului, că exportatorul nu a prezentat nici suficiente documente și nici nu a menționat că personal a semnat în căsuța 12 a adevărului de circulație a mărfurilor, sau dacă a împuternicit în acest sens o altă persoană. S-a mai arătat că admitând totuși existența unor nereguli în declarația de export a mandatarului se pune întrebarea dacă acesteia îi sunt imputabile reclamantei.

Pârâta DGFP BN a depus întâmpinare solicitând introducerea în cauză a Direcției Regionale Vamale Cluj, în calitate de pârâtă și respingerea ca nefondată a acțiunii formulată de reclamantă.

Pentru acordarea regimului preferențial vamal la importul produselor originale din comunitate în România este absolut necesar prezentarea dovezii de origine. Față de adresa autorităților germane în care se menționează faptul că exportatorul nu a însărcinat vreă persoană care să efectueze formalitățile necesare duce la concluzia că certificatul de Euro 1 nu este de natură a justifica originea produselor importate ca

fiind originare din comunitate. Aceasta și pe considerentele întregii documentații care au stat la baza soluționării contestației, și respectiv a emiterii deciziei atacate.

Pârâta introdusă în cauză Direcția Regională Vamală Cluj a formulat întâmpinare, solicitând introducerea în cauză și a Autorității Vămilelor și respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În motivarea întâmpinării s-a arătat că urmare verificării ulterioare a certificatului de origine Euro 1 s-a constatat că autoturismul a acoperit certificatul Euro 1 din speță nu beneficiază de regim tarifar preferențial, astfel că autoritatea vamală în mod legal a luat măsuri legale pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea actelor constatatoare.

La fond, reprezentantul reclamantei a solicitat admiterea plângerii, desființarea deciziei atacate și pe fond admiterea contestației formulată împotriva actului constatator nr.510/15 iunie 2006, și a proceselor verbale nr.40 și 41 din aceeași dată încheiate de Biroul Vamal Bistrița pentru motivele arătate în scris pe care le susține și oral, cu cheltuieli de judecată.

Tribunalul a arătat că prin decizia atacată, s-a respins contestația formulată de reclamantă, menținându-se măsurile dispuse prin actul constatator nr.510/15 iunie 2006, și procesele verbale nr. 40 și 41 din aceeași dată, reținându-se că, urmare a unui control a posteriori efectuat de către organele vamale, autoturismul importat nu îndeplinește condițiile pentru emiterea certificatului de origine a mărfurilor Euro 1.

S-a reținut că urmare a comunicării făcute către organele vamale române, că exportatorul nu a prezentat suficiente documente și nici nu a menționat dacă el personal a semnat în căsuța 12 adevărului circulației a mărfurilor sau a împuternicit în acest sens o altă persoană. Pentru aceste motive autoritățile germane nu pot confirma că în cazul vehiculului în speță este vorba de o marfă în sensul convenției CE - România. În aceste condiții s-a procedat la calcularea taxelor vamale ca urmare a anulării regimului tarifar preferențial prin recalcularea drepturilor la import inclusiv a accesoriilor aferente, măsură care se consideră justificată și în consecință s-a respins contestația cu menținerea dispusă în actul constatator.

Potrivit art.17 din protocolul precizat, certificatul de circulație a mărfurilor Euro I se eliberează de către autoritățile vamale ale țărilor exportatoare pe baza cererii scrise a exportatorului sau sub răspunderea exportatorului de către reprezentantul său autorizat, scop în care acesta completează atât certificatul de circulație a mărfurilor Euro I cât și a formularului de cerere potrivit unor modele stabilite în anexă la protocol.

Stabilindu-se potrivit documentelor de la dosarul cauzei că produsele nu sunt de origine dintr-o țară din cadrul comunității s-a procedat în mod legal calcularea drepturilor de import ca urmare a regimului preferențial însă instanța apreciază că în mod nelegal au fost calculate accesoriile aferente adică penalități și majorări la debitul de bază.

Datoria vamală fiind stabilită în cadrul controlului vamal a posteriori devine exigibilă la momentul stabilirii astfel că nu poate comporta penalități respectiv pentru perioada ulterioară. În cazul din speță așa cum rezultă din documentația depusă în dosarul nr.80/11945/2006 al DGFP BN, rezultă că s-au calculat penalități respectiv majorări începând cu 17 august 2005 până la data de 15 iunie 2006

Împotriva hotărârii a declarat apel pârâta Direcția Regională Vamală Cluj, arătând în motivare că în conformitate cu art. 141 alin. 1 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal "în cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import (...), datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale." (și nu în momentul comunicării actelor constatatoare).

În motivare, a arătat că dobânzile, pentru diferențele de taxe vamale, se calculează potrivit art.115 alin. 2 lit.a cod proc.fiscala, H.G.67/2004, 784/2005 și O.G.

20/2005 începând cu ziua imediat următoare scadenței taxei, în cazul de față de la data importului produselor, iar penalitățile de întârziere se calculează începând cu luna următoare scadenței obligației fiscale, potrivit art. 121 alin. 1 cod prac. fiscală.

Reclamanta S.C. S.R.L. a efectuat importul unui autovehicul pentru care a prezentat certificat de origine EUR I. În temeiul art. 68, 69 din Legea 141/1997, i s-a aplicat la import un tarif vamal preferențial conform prevederilor Protocolului nr. 4 privind definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, iar taxele vamale calculate în acest fel au fost achitate.

În temeiul art. 68, 69 din Legea 141/1997, i s-a aplicat la import un tarif vamal preferențial conform prevederilor Protocolului nr. 4 privind definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, iar taxele vamale calculate în acest fel au fost achitate.

Ulterior, în temeiul art. 61 al. 1 și 2 din Legea 141/1997 privind Codul vamal și art. 32 din Protocolul 4, Biroul Vamal a constatat că reclamanta nu îndeplinea condițiile prevăzute de Protocolul 4, Codul și Regulamentul Vamal și nici alte condiții prevăzute de Tariful vamal pentru acordarea facilităților și aplicarea tarifului vamal preferențial la import, respectiv, certificatul EUR 1 nu îndeplinește condițiile cerute, autoturismul fiind de origine nedeterminată.

Directia Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud, prin recursul declarat a solicitat admiterea acestuia, modificarea în parte a hotărârii primei instanțe, în sensul respingerii acțiunii formulată de S.C. S.R.L., și pe cale de consecință menținerea în întregime a Deciziei nr. 77/29.08.2006 pronunțată de D.G.F.P. Bistrița-Năsăud, arătând că prin Actul constatator nr. 510/15.06.20036 și Procesele-verbale de calcul al accesoriilor aferente debitelor nr. 40 și nr. 41/15.06.2006, încheiate de Biroul Vamal Bistrița, s-au stabilit în sarcina reclamantei S.C. S.R.L. obligații fiscale de plată în cuantum total de lei, reprezentând drepturi de import, organul vamal procedând la recalcularea drepturilor de import ca urmare a unei verificări ulterioare a certificatului de origine EUR I nr. A , prin care s-a constatat că nu se poate confirma că autovehiculul acoperit de certificatul în cauză este originar în sensul Acordului European instituind o asocieră între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, caz în care reclamanta nu poate beneficia de regim tarifar preferențial.

Recurenta mai arată că potrivit primei instanțe, datoria vamală stabilită în cadrul controlului vamal a posteriori devine exigibilă la momentul stabilirii, astfel că nu se pot calcula accesoriile aferente pentru perioada anterioară, însă în conformitate cu art. 141 alin. 1 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României datoria vamală ia naștere în toate cazurile în care marfurile provenite din import intra pe teritoriul României și sunt introduse în circuitul economic, din momentul înregistrării declarației vamale.

La art. 61, alin. 3 din Codul vamal se arată că dacă în urma unui control ulterior s-a stabilit în sarcina titularului operațiunii comerciale diferențe în minus, acestea se comunică titularului, care are obligația de a achita în termen de 7 zile de la data comunicării.

Modul de stabilire a accesoriilor aferente debitelor vamale este reglementat în opinia recurentei de Codul de proc. fiscală, unde la art. 115 alin. 1 se arată că "pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere", iar la art. 116 alin. 1 se prevede că "majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu luna imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv".

Analizând recursurile declarate, Curtea reține următoarele:
Recursurile sunt nefondate și urmează a fi respinse.

Prin actul constatator 510/15 iunie 2006 încheiat de Biroului Vamal Bistrița, în urma verificărilor efectuate "a posteriori", s-a constatat că autovehiculul acoperit de certificatul vamal Euro I nr. _____ nu poate beneficia de regim tarifar preferențial, calculând-se drepturile de import și accesoriile aferente, acestea din urmă de la data importului.

În conformitate cu art. 141 alin. 1 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal "în cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import ..., datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale."

Art. 61 alin. 3 din Codul vamal prevede că dacă în urma unui control ulterior s-a stabilit în sarcina titularului operațiunii comerciale diferențe în minus, acestea se comunică titularului, care are obligația de a achita în termen de 7 zile de la data comunicării.

Aceste texte legale invocate ca temei al recursurilor nu acoperă situația din speță, în care este vorba despre calculul accesoriilor și nu a unor diferențe în minus, sub acest aspect hotărârea primei instanțe nefiind atacată.

Prin urmare, considerentul primei instanțe potrivit căruia datoria vamală stabilită în cadrul controlului vamal a posteriori devine exigibilă la momentul stabilirii sale ulterioare, și la nu cel al importului, nu a fost combătut de recurente. Cu toate că tribunalul nu a motivat în drept această concluzie, ea rezultă neîndoielnic din aplicarea principiilor buneii credințe (care impune ca importatorul să nu suporte consecințele unei împrejurări pe care nu a cunoscut-o) și culpei autorităților vamale, care puteau efectua controlul la depunerea certificatului sau în scurt timp după.

Argumentul reținut de Curte răspunde tuturor motivelor de recurs pertinente.

Față de cele de mai sus, instanța urmează ca, în baza art. 312 alin. 1 C. pr. civ., să respingă recursurile.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
DECIDE :**

Respinge recursurile declarate de **DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ Cluj și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI BISTRIȚA NĂSĂUD** împotriva sentinței civile nr. 6 din 18.01.2007, pronunțată în dosarul nr. 3385/112/2006 al Tribunalului Bistrița Năsăud, pe care o menține în întregime.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din 4 mai 2007.

PREȘEDINTE
MONICA NICULESCU

JUDECĂTORI
SERGIU-LEON RUS

RODIȚA FILIP

GREFIER
KERTESZ EMESE

Red.SLR./Dact.MR.

2 ex./21.05.2007

Judecător fond: LUCIAN COLȚEA

